

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 12700

гр. София, 22.03.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 25 СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **ЙОАННА Н. СТАНЕВА**

като разгледа докладваното от **ЙОАННА Н. СТАНЕВА** Гражданско дело № 20231110160777 по описа за 2023 година

Производството е образувано по искова молба от Р. Д. М. и Н. П. М. срещу „фирма“ ЕАД, която отговаря на изискванията за редовност и предявените с нея искове са допустими.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е подал отговор на исковата молба.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно заседание.

С исковата молба ищецът е представил документи, които са допустими, относими и необходими за изясняване на делото от фактическа страна, поради което следва да се приемат като писмени доказателства.

Ответникът е направил искане да бъде изискано и приложено изпълнително дело № 691/2011г. по описа на ЧСИ М. Б., рег. № 838 в КЧСИ с район на действие Софийски градски съд, което искане е допустимо и относимо и следва да бъде уважено.

Искането на ответника за изискване на ч.гр. дело № 9726/2009г. по описа на СРС съдът намира за ненеобходимо.

Така мотивиран, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА открито съдебно заседание на **23.05.2024г. от 13:45 часа**, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – препис и от отговора на исковата молба.

ПРИЕМА представените от ищеца документи като писмени доказателства по делото.

ЗАДЪЛЖАВА ЧСИ М. Б., рег. № 838 в КЧСИ с район на действие Софийски градски съд, в **1-седмичен срок** от получаване на съобщението да представи по делото заверено от съдебния изпълнител копие от изпълнително дело № 691/2011г.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ останалите доказателствени искания на ответника.

ИЗГОТВЯ следния **проект за доклад** на основание чл. 140, ал. 3 вр. чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Предявени са отрицателни установителни искове с правно основание чл. 439 от ГПК от Н. П. М. и Р. Д. М. срещу „фирма“ АД, с искане да се признае за установено спрямо ответника, че всеки от ищите не му дължи следните суми: сумата от **1051,00** лева, представляваща цена на доставена топлинна енергия за периода от м.01.2007г. до

м.04.2008г., **153,73** лева, представляваща мораторна лихва за периода от 01.03.2007г. до 22.07.2009г. и **99,10** лева, представляваща разноски по гр. дело № 9726/2009г., за които суми е бил издаден изпълнителен лист от 04.02.2010г. по ч.гр. дело 9726/2009г. по описа на СРС, 89-ти състав, въз основа на който е образувано изп. дело № 691/2011г. по описа на ЧСИ М. Б., рег. № 838 с район на действие Софийски градски съд, поради погасяването им по давност.

Ищците твърдят, че изп. дело № 691/2011г. по описа на ЧСИ М. Б. е образувано въз основа на изпълнителен лист от 04.02.2010г. по ч.гр. дело 9726/2009г. по описа на СРС, 89-ти състав. Навеждат твърдения, че след образуване на изпълнителното дело на ЧСИ М. Б. са извършвани действия с цел проучване имущественото състояние на длъжника като е направена справка от Национална база данни „Население”, както и справка за налични трудови правоотношения, по които длъжникът полага труд, извършена е справка в Агенция по вписвания за придобити от длъжника недвижими имоти. Посочват, че всички действия не съставляват същински изпълнителни действия, а само обезпечават успешното провеждане на изпълнението. Посочват, че поканата за доброволно изпълнение също е действие, обезпечаващо законосъобразното провеждане на изпълнението, а не изпълнително действие, както и че липсата на надлежно връчена покана за доброволно изпълнение опорочава изпълнението, но сама по себе си поканата не съставлява същинско изпълнително действие. Твърди се, че на 04.08.2015г. по изпълнителното дело постъпва молба от вискателя, с която се иска насрочването на поредна публична продажба по отношение имот, собственост на ищите, като продаден не е насрочван и извършван. Така извършеното действие съставлява последното валидно извършено, годно да прекъсне погасителната давност. След подаване на молбата, в период от 04.08.2015г. до 04.08.2017г., не са извършвани изпълнителни действия, годни да прекъснат започналата да тече погасителна давност, като на 04.08.2017г., на основание чл. 433, ал. 1 т. 8 от ГПК, изпълнителното дело се явява прекратено по силата на закона. Искането към съда е да уважи предявения иск. Претендира разноски.

В срока за отговор ответникът „фирма” ЕАД оспорва предявените икове като недопустими, а в условията на евентуалност като неоснователни. Счита, че ищците притежава качеството длъжник по изпълнението. Твърди, че не е налице другата предпоставка по чл. 439, ал. 2 ГПК, а именно искът да се основава на факти, настъпили след приключване на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Твърди, че предвидената по реда на чл. 439 ГПК икова защита е неприложима в хипотеза на оспорване на вземане, установено в заповедно производство. Освен това заявява, че предявеният иск е недопустим поради липса на правен интерес, тъй като в обстоятелствената част на иковата молба се твърди, че производството е прекратено по силата на закона. Посочва, че основание за наличие на правен интерес от търсената по реда на чл. 439 ГПК защита е наличието на висящ изпълнителен процес относно вземането. Заявява, че в настоящия случай ищците сам твърди, че производството по процесното изпълнително дело е прекратено, поради настъпването на перемпция, което изключва наличието на правен интерес от инициране на настоящия процес. Счита, че предявените икове са недопустими и следва да бъдат оставени без разглеждане. В случай, че съдът приеме претенцията за допустима по отношение на основателността на иска заявява, че ищците не е подал възражение в срока по чл. 414, ал. 2 от ГПК. Твърди, че липсата на възражение се приравнява по правни последици на признание на вземането от страна на длъжника по смисъла на чл. 116, „а“ от ЗЗД. Заявява, че така, както длъжникът не може да оспорва вземането установено с влязло в сила решение, поради факт, настъпил до съдебното дирене в производството, по което решението е постановено, така длъжникът не може да оспорва вземането, установено с влязлата в сила Заповед за изпълнение поради факт, настъпил до изтичането на срока по чл. 414, ал. 2 ГПК. Твърди, че с оглед на гореизложеното давността за вземанията, установени след проведено заповедно производство по ГПК и издаден изпълнителен лист, е винаги петгодишна. Оспорва твърдението на ищца, че на 04.08.2017г. е изтекъл предвидения в разпоредбата на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК срок. Поддържа, че давността е била многократно прекъсвана и към настоящия момент вземането на Дружеството не е погасено на основание чл. 117, ал. 2 ЗЗД.

Моли съда да постанови определение, с което да прекрати като недопустимо производството по настоящото дело, а в условията на евентуалност да постанови решение с което да отхвърли предявения иск. Претендира разноски.

По предявения иск с правно основание чл. 439 ГПК в тежест на ищците е да докажат правния си интерес от предявяване на иска, а в тежест на ответника е да докаже, че са налице обстоятелства, водещи до прекъсване или спиране на давността на вземанията, предмет на издадения изпълнителен лист.

ОБЯВЯВА за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че срещу Н. П. М. и Р. Д. М., е бил издаден на 04.02.2010г. по ч.гр. дело 9726/2009г. по описа на СРС, 89-ти състав, въз основа на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, издадена по същото дело, както и че въз основа на изпълнителния лист е образувано изп. дело № 691/2011г. по описа на ЧСИ М. Б., рег. № 838 с район на действие Софийски градски съд за посочените в исковата молба суми и основания.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като им **УКАЗВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

ПРИКАНВА страните към спогодба, в който случай половината от внесената държавна такса се връща на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключване на делото със спогодба е необходимо лично участие на страните или на изрично упълномощен за целта процесуален представител, за който следва да се представи надлежно пълномощно.

УКАЗВА на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да бъде използван способът медиация. Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерство на правосъдието (<http://www.justice.government.bg/MPPublicWeb/default.aspx?id=2>).

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____